Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26825
Copyright: Admont, Benediktinerstift

nos publice decantare: Intra monachi abbe
mo ad ostantinopoli uenitur cũ dyoscoro & frib
er cũ q̃b ysidor q̃ theophili amicissim dudu
obhuius causã pea inimicũ PETRVS archipbr
alexandrine fuit eccle: Huic theophilo abecla
odio faciente pieeit culpãs eũ quasi mulierẽ
quãdã manicheã ñ pmitẽ abrenuntiantem
hesi in comunione sacrã suscepit. Cunq; petrus
se eã dicet iussu theophili suscepisse. illo negan.
te ysidori testimoniũ petrus implorabat q̃a
hoc actũ ignorasset epc. Eo tempe ysidorus
rome degebat a theophilo missus addamasũ
ut ei flauianũ antiochie epm reconciliaret.
Verũ reuisus ysidor pet responsionẽ uerã eẽ
firmauit dicẽs q̃a mulier manichea cũ epi
fuisset iussione suscepta. Hic accensus theo
philus ambos expulit abecla. Obhãc g̃ cau
sã ysidor cũ dioscoro & reliq̃s ad ostantinopo
lũ ueñ ut pncipi & iohi ei facta narraret. Hec
iohs agnoscens honorabat pncipio uiros
eq̃q; fruebat oronib omunione ũ sacra cũ
eis ante cause ognitionẽ participari noluit.
His ita gestis. pueñ ad theophilũ sermo fals
q̃si iohs illis omunicasset. & eis ferret auxi
liũ parabat ut ñ solũ de dyoscoro & ysidoro
semet ulciscet. s; etã iohm epãtu deponet.
Misit g̃ ansinglarũ ciuitatũ epos eplas celãs
intentionẽ suã. culpans tamẽ origenis libs.
Sed eñ epiphaniũ cyp fec amicũ. cũ pus ei fu
it inimicũ tanq̃ de lo min sapet eiq; formã
hois habe iudicaret. Tunc g̃ ysi expententia
ei se pfessus e seq̃ sectã. egitq; ut synod epq;
cyp celebraret quatenus lib origenis dana
rent. Porro epiphani ppt nimiã siu reuen
tiã atq; simplicitate ecũueniẽ ostituta synodo
lectionẽ librq; origenis introduxit. Misitq; latas
ad iohem. monẽs ut se a origeniana lectione
suspendet. & synodo ogitate q̃ placuerãt. &
ipe firmaret. Teophilus g̃ famosissimũ epipha
niũ ecũueniens. & agnoscens sua uota pficere
etã ipe collectis epis libs dapnaũ origenis. q̃
pene ante cc defunctẽ annos. ñ q̃a hm habe
ret intentionẽ. s; studens dioscoro. eiq; noce
sequacib. Iohs aũ parui pendens que a theo
philo & epiphanio fuãt nuntiata. indoci
na laborabat ecclastica. Et in ea q̃dẽ florebat
nich tamẽ dehis. que ita eũ cognitabant se
pe curabat. Cunq; theophilũ ũ manifestude
uidet ut iohem epãtu deponet. tẽ etã imi
mici iohis theophilũ s; secuti. & multa clici. pti
um palatii. temp inuenientes opportunum

nitebãt ut synod ostantinopoli fiet contra
iohem. Et hoc tã epus s met q̃. ubo mandabat.
Auxẽ g̃ odiũ iohi causa seuiani & antiochi epq;
que sup relata e. Post paucũ ũ epc epiphani ostan
tinopoli ueñ. portãs dapnationẽ librq; ori
genis. q̃b ñ q̃dẽ ipm excõmunicatũ detue
rat. s; libs tñ derogabat. Ingressus g̃ ad basilicã
iohis. miliario a urbe vii ostituta. & collec
ta ibi celebrata. ordinatoq; diacono. rursus
ueñ in ciuitatẽ. & in mutationẽ q̃dẽ iohis
declinaũ causa theophili. in ppa ũ mansiõe
habitare mag̃ eleg̃. Et uocans tẽ psentes
epos. dapnationẽ librq; origenis legebat
eis. Iohs g̃ ostantinopoleos indignat ñ e cur
absq; regis in ecla ordinationẽ fecit epipha
ni. si ñ rogabat ut int epos. cũ eo manet. dt
ille ñ mane se cũ eo. ñ orare respondit. ñ
dioscorũ & q̃ cũ eo erãt depelleret de urbe.
& ipe in librq; origenis dapnatiõe subscibet.
Iohe ũ hec fiẽ diffente. & dicente ñ oportẽ
re ante katholicã ognitionẽ aliq̃d fiẽ pe
tulant. ad hoc ostilũ ab inimicis iohis instigat
epiphani. Cũ eet in aptq; ecla collectio cele
branda. pcedẽ faciunt epiphaniũ & corã omni
pplo origenis dapnare libs. & adiudicare dy
oscorũ & sequaces ei simul q̃q; derogare uelit
eq; defensori. hec iohi nuntiant. dita ũ die
dñi iã uenisse epiphani ad ecclam hec pse
rationẽ ũba mandauit. Contra regias
mita gessisti o epiphani. pmum q̃dẽ q̃a or
dinationẽ fecisti in ecla. submeo iure ostituta. q̃a me ñ iubente. ieis auctoritate. ppa
sãẽ celebrasti. rursus q̃a mutat excusasti. &
ñẽ denuo inte ipo ofidis. Qua ppt obserua
re. ne turba nasciat in pplo. & hui rei pcli
ipiclin ipe suscipias. Hec cũ mandasse iohi. Spo
q̃a ñ moriaris epc. Et ille remandauit. Spo
te ad tuã patam ñ redire. Hec an uere
dicta sit nescio. ambo tñ hẽ habuere finẽ.
Qã nec epiphani unus puenit ad cyprũ s;
in nauu defunctẽ e. & iohs p paululũ epãtu
depositẽ e. Cunq; epiphani discessisset pueñ
ad iohem quõ eudoxia augta eũ ita se ar
masset. Et hic accensus. ubrate linguẽ ser
monẽ in pplo. cunctq; mulierũ utiupatiõe
plenũ. Hẽ sermonẽ ppls arripuit q̃i ita
augtã plat eet. & ita ad aures pueñ impris.
Qd augta ognoscens uelit iniuriã iniuriã
suã narrauit impri. dicẽs illi eẽ magis cõ
tumeliã que uxori ei fiebat. Quã obre gest
ũ e. ut theophilũ contra eũ q̃ueloci synodu